

te črtice, v katerih riše Čorović navadno samo po eno glavno črto njenega značaja, se stapljajo v enotno sliko Hercegovine oziroma Hercegovcev, mnogobarvno in kričečo sliko, veselo in burno, žalostno in žgočo, kakor je pač narava, v kateri se gibljejo njegove osebe.

Giosuè Carducci — Janko Samec:

Iz zbirke: „Levia gravia.“

IX.

Ob ženitvi spomladi.

Zdaj, ko že duh se od materije loči
kot stvarnik, ki življenje vse prenavlja,
in poln pragozd ženitnega je slavja,
in se nad vsem nebo v ljubezni boči,

udaj se želji sveti; njemu skoči
v objem nedolžna vsa in polna zdravja:
Priroda hoče, da se cvet smejoči
utrga prej, ko se mladost od nas poslavlja!

Naj misel tvojega srca ne žali,
da morda bodo dnevi ti nevšečni
enkrat spet mladih dni sladkost pregnali,

ker večno tli ljubezen v srcih srečnih
kot ogenj, ki v zemljó so ga vkovali,
da dá življenja sil ji vekovečnih.

